

Sammanfattning av fredagspredikan 12 juli 2024: "Expeditionen av Banu Mustaliq och lärdomar att lära av Muharram"

Efter att ha reciterat Tashahhud, Ta'awwuz och Surah al-Fatihah, Hans Helighet, sa Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba) att han skulle nämna Expeditionen av Banu Mustaliq, även känd som Expeditionen av Muraisi.

Hans helighet (aba) sa att det finns olika åsikter bland historiker om när denna expedition ägde rum. Vissa anser att det ägde rum i Shaban 6 AH medan andra säger att det ägde rum i 5 AH. Det finns en berättelse i Sahih al-Bukhari som nämner att expeditionen ägde rum år 4 AH medan kommentaren från Bukhari säger att detta skrevs felaktigt och var tänkt att säga 5 AH. Enligt forskning från Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) ägde denna expedition rum 5 AH.

Hans Helighet (aba) sa att denna expedition är känd som Expeditionen av Banu Mustaliq eftersom den ägde rum med Mustaliq-grenen av Khuza'ah-stammen. Denna stam bodde vid en brunn som heter Muraisi', vilket också är anledningen till att denna är känd som Expeditionen av Muraisi. Denna bostad låg 116 miles från Medina.

Fräckheten hos Banu Mustaliq-stammen

Hans Helighet (aba) sa att Banu Mustaliq var allierade till Quraish. De hade lovat att förbli förenade med Quraish och det var därför som Banu Mustaliq kämpade tillsammans med Quraish under slaget vid Uhud. En av anledningarna till denna expedition var att Banu Mustaliq hade blivit väldigt fräck i sitt motstånd mot islam. Dessutom hade Banu Mustaliq kontroll över huvudvägen som ledde från Mecka och därmed skulle de utgöra ett allvarligt hinder för muslimer. För det tredje, chefen för Banu Mustaliq, Harith bin Abu Darrar, hade hetsat och förberett sitt folk och andra araber att slåss mot den Helige Profeten (sa) och hade börjat samla en armé.

Hans Helighet (aba) citerade Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) som skriver:

'Oppositionen från Quraish började anta en farligare form dag för dag och genom sina konspirationer hade de redan hetsat många stammar mot islam och islams grundare. Men nu skapade deras fiendskap ett nytt hot, i det att de stammar av Hijaz som hittills hade haft goda relationer med muslimerna, nu började stå upp mot dem på grund av Quraishs upproriska planer. I detta avseende tog Banu Mustaliq, en gren av den berömda Khuza'ah-stammen ledningen och började mobilisera för att starta en attack mot Medina. Deras hövding, Harith bin Abi Darrar,

turnerade de andra stammarna i den regionen och tog också med sig olika andra stammar.” (The Life and Character of the Seal of Prophets (sa), Vol. 2, s. 426)

Hazrat Buraidah bin Hasib (ra) samlar in information

Hans Helighet (aba) sa att den Helige Profeten (sa) skickade en följeslagare vid namn Buraidah för att ta reda på mer om vad Banu Mustaliq gjorde. När Buraidah (ra) kom dit hittade han ett bedrägligt folk som också hade samlat dem i sina omgivningar. Hazrat Buraidah (ra) återvände och informerade den Helige Profeten (sa) om vad han såg. Den Helige Profeten (sa) samlade de muslimska styrkorna efter att ha informerat dem om Banu Mustaliqs rörelser.

Hans helighet (aba) sa att den muslimska armén bestod av 700 muslimer som gav sig ut mot Banu Mustaliq. Muslimerna hade totalt 30 hästar inklusive 2 för den Helige Profeten (sa). Det finns nedtecknat att många hycklare också gav sig ut tillsammans med den Helige Profeten (sa). De gjorde det inte för sin iver att delta i Jihad, snarare gav de sig ut för girighet av krigsbytet de skulle få.

Hans Helighet (aba) citerade Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) som skriver:

'När den Helige Profeten (sa) fick nyheter om detta, som en försiktighetsåtgärd, sände den Helige Profeten (sa) en följeslagare vid namn Buraidah bin Hasib (ra) mot Banu Mustaliq för att samla in underrättelser och uppmanade honom att återvända snabbt med insikt i sakernas tillstånd. När Buraidah (ra) anlände upptäckte han att en mycket stor sammankomst faktiskt var närvarande och förberedelser pågick för att attackera Medina med stor häftighet och uppståndelse. Han återvände genast och vidarebefordrade sina upptäckter till den Helige Profeten (sa).

Enligt sin sed, som en förebyggande åtgärd, uppmanade den Helige Profeten (sa) sina följeslagare att ge sig ut mot Banu Mustaliqs bostäder. Ett stort antal följeslagare förberedde sig för att gå vidare. Faktum är att en stor grupp hycklare, som dessförinnan aldrig hade kommit med i ett sådant antal, gav sig också ut. Den Helige Profeten (sa) lämnade efter sig Abu Dharr Ghifari (ra) eller i ljust av olika berättelser, Zaid bin Harithah (ra) som Amir av Medina, och gav sig iväg i Allahs namn från Medina i Sha'ban 5 A.H. Där fanns bara trettio hästar i armén, om än kameler fanns tillgängliga i något större antal. Muslimerna reste på dessa hästar och kameler i tur och ordning. Under loppet av denna resa råkade muslimerna hitta en spion av de icke troende, som togs till fånga och presenterades för den Helige Profeten (sa). Efter att ha förhört honom, när den Helige Profeten (sa) försäkrades om att han faktiskt var en spion, försökte den Helige Profeten (sa) undersöka honom för information som var relevant för de icke troende, men han vägrade. Dessutom, eftersom hans inställning var misstänksam, enligt sedvanelagen för krigföring, avrättade Hazrat 'Umar (ra) honom.

Efter detta fortsatte den muslimska armén att avancera. När Banu Mustaliq fick reda på muslimernas förestående ankomst och fick nyheter om att deras spion hade dödats, blev de mycket rädda. Deras egentliga avsikt var att på något sätt attackera Madīnah oväntat, men nu hade det vänt. De blev oerhört fruktansvärda och de andra stammarna som hade kommit ut för att stödja dem

blev så rädda på grund av Guds kraft, att de omedelbart lämnade sin sida och återvände till sina hem. Men när det gäller Banu Mustaliq, hade Quraishen så djupt berusat dem av fiendskap mot muslimerna att de fortfarande inte höll sig tillbaka från kriget och förblev helt inställda på att bekämpa den muslimska armén med full kraft.” (Life and Character of the Seal of Prophets (sa), Vol. 2, s. 426-427)

Hans Helighet (aba) sa att den Helige Profeten (sa) ordnade leden och beordrade sedan Hazrat Umar (ra) att tillkännage inför den motsatta armén att det inte finns någon som är värd att dyrkas förutom Allah och att det är genom Honom som människor ska söka skydd för sina egna liv och rikedom. Sedan var det ett utbyte av pilar varefter den Helige Profeten (sa) instruerade den muslimska armén att attackera och ingen av de icke troende kunde fly.

Hur den muslimska världen kan lära sig av den smärtsamma incidenten under Muharram

Hans helighet (aba) sa att när vi passerar genom månaden Muharram, vill han dra särskild uppmärksamhet mot böner. Detta betyder en smärtsam händelse som ägde rum där grymhet och orättvisa nådde sina yttersta gränser. Den Helige Profetens (sa) barnbarn och andra medlemmar av hans familj dödades. Men istället för att ta hänsyn, fortsätter muslimer att begå orättvisor även nu. Incidenterna av terroristattacker ökar vilket leder till förlust av människoliv. Vidare har sektarism och önskan om personlig vinning orsakat en hel del stridigheter bland den muslimska världen och det finns ökade fall av ömsesidig grymhet. Muslimerna verkar inte lära sig eller ha någon fruktan för Gud. Dessutom tar de inte hänsyn till de medel som Gud har skickat för att få ett slut på denna oordning. De vill inte lova trohet till den utlovade Messias (as) som är det enda sättet att förena den muslimska världen och som kan få ett slut på den oordning som etablerats bland muslimer. Om bara dessa människor skulle förstå. Hur som helst, under dessa dagar borde Ahmadis ha ett ökat fokus på att skicka hälsningar till den Helige Profeten (sa) och att särskilt be för den muslimska världens enhet. Vi bör sträva efter att förbättra våra egna villkor och skapa ett starkare band med Gud. Må Allah göra det möjligt för alla att göra det.

Sammanfattning utarbetad av The Review of Religions